

פרשת דברים – "חזון"

"דברים" היא לעולם הפרשה שלפני תשעה באב ולכן נקראת גם 'שבת חזון' על שם הפטרתה "חזון ישעיהו" הלקוחה מישעיה א' (א'–כ"ז):

"חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה. שמעו שמים והאזיני ארץ כי ה' דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי"...

ההפטרה השלישית מ"תלתא דפורענותא" - הנקראות לפני תשעה באב, היא הנבואה הפותחת את ספר ישעיה בדברי התוכחה הקשים ביותר שהוכיחו הנביאים את עם ישראל.

כאן מעלה הנביא בשני אופנים את ההשוואה הקיצונית לאנשי סדום ועמורה:

א. כסמל לחורבן הצפוי לעם - "לולי ה' הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו" (ט').

ב. המשלת רוע מעלליו של העם לאלו של אותן ערים שהגיעו לשיא החטא וההשחתה - "שמעו דבר ה' קציני סדם האזינו תורת א-להינו עם עמרה" (י').

(יורם קימלמן)

י מ י ה ח ו ל		שבת פרשת דברים	
05:00←04:56	זמן תפילין / טלית	19:23	הדלקת נרות
		19:40	14.00 מנחה
6:00	שחרית א'	6:45	שחרית א'
6:45	שחרית ב'		
09:20	סוף זמן ק"ש	8:30	שחרית ב'
13:15	מנחה גדולה בחדר אוכל		
19:30	מנחה וערבית		
19:39←19:43	שקיעה	19:00	17:40 13:30 מנחה
20:10	ערבית	20:20	צאת השבת

אחות תורנית: דורית רידר

שבת
שלום

הקצרה על ספר דברים

השבת אנו מתחילים את ספר "דברים" המתרחש בשנה עברית: ב-תפ"ט – 2489 לבריאת העולם. השנה הלועזית היא: 1273 לפנה"ס (המאה 13 לפנה"ס).

האירועים בספר משתרעים על 5 שבועות. הספר מתחיל ב: א' בשבט, ומסתיים ב: ז' באדר (קידושין-ל"ח) בשנה ה- 40 ליציאת בני ישראל ממצרים. שמו של הספר ב'תרגום השבעים': "החוק השני" ובעברית פשוטה "משנה תורה".

לשאלה מי כתב את הספר, ישנן מספר תשובות וגרסאות: א. משה, ובשמונת הפסוקים האחרונים-יהושע המספר על מותו של משה. ב. הקב"ה הכתיב למשה את הספר, ומשה כתב בדמע את דבר מותו.

ישנן גם סברות מדעיות נוספות של כמה מחוקרי המקרא: א. נכתב ע"י ירמיהו ותלמידו הסופר ברוך בן נריה (יחזקאל קויפמן). ב. נכתב בימי מנשה מלך יהודה שאימץ את עבודת האלילים. הכוהנים ששבתו אז ממלאכת הקודש (ויצאו לחל"ק - חופשה ללא קודש) כתבו את הספר ובתקופת יאשיהו – נכדו של מנשה, הספר נמצא בארכיון המקדש ע"י הכהן הגדול.

עוג מלך הבשן (ג-יא) שהיה אחרון החיזרים בתקופת התנ"ך, זוכה לייצוג על ידי עמוד אבן הנמצא במגרש הרוסים בירושלים שנחצב בימי הורדוס למקדש ונסדק. הירושלמים קוראים לו "אצבע עוג מלך הבשן".

מנחת קיאמן-קיבולף ראש הנקרה

תשעה באב תש"ף

ערב תשעה באב - יום ד'

13: 15 - תפילת מנחה (בחד"א)

18: 30 - תפילת מנחה

19: 40 - תחילת הצום

20: 00 - ערבית וקריאת איכה – ברחבת בית הכנסת ובמנייני השכונות

בקר - יום ה'

08: 00 - שחרית במוקדים השונים (כמו בשבת)

10: 30 - מפגש זום עם רחל עזריה

מנחה – ברחבת בית הכנסת

13: 30 - מנחה גדולה

18: 15 - מנחה קטנה א'

19: 00 – מנחה קטנה ב'

19: 58 – ערבית וסוף הצום

הלכות תשעה באב – דעשי' לתקופת הקורונה

ערב תשעה באב וסעודה מפסקת, יום רביעי:

1. צום תשעה באב הוא היום בו אנו מציינים את חורבן ממלכת ישראל יחד עם חורבן בית המקדש הראשון וחורבן בית המקדש השני. השנה ט' באב חל ביום חמישי. התענית מתחילה מיד עם שקיעת החמה של יום רביעי (19:40). מרגע זה חלים כל חמשת העינויים של התענית.
2. נהגו שלא ללמוד תורה בערב תשעה באב מחצות היום (12:47), מלבד דברים שמותר ללמוד גם בתשעה באב (ענייני החורבן ודיני אבלות – כמופיע בסעיף 17) (סימן תקנג, ב). המיקל ללמוד תורה כרגיל בערב תשעה באב יש לו על מי לסמוך (משנה ברורה שם, ס"ק ח-י).
3. סעודה מפסקת היא הסעודה האחרונה לפני תחילת התענית ואין לאכול בה שני תבשילים. בסעודה זו נהגו לשבת על הקרקע, לאכול לחם וביצה קשה בלבד ולשתות מים. יש הנוהגים לטבל את הביצה באפר (סימן תקנב, ה-ז). מכיוון שאנו צריכים להתכוון כראוי לצום, נהגו לאכול לפני סעודה זו סעודה נוספת, בה אין מגבלות על כמות האוכל (להוציא בשר ויין כמובן), להתפלל תפילת מנחה (18:30) בבית הכנסת, ולפני התענית לאכול סעודה מפסקת, כמפורט לעיל (שם, ט).

4. **תפילת ליל תשעה באב, איכה וקינות** – במניינים השכונתיים באירגון מקומי.
תפילת שחרית וקינות – במוקדים בהם מתקיימות תפילות השבת (רחבת בית הכנסת, דשא ליד הגנים, חנית הגנים מול הבריכה, דשא של בוקי, דשא של משפחת שנון) בשעה 8:00.
תפילת מנחה – ברחבת בית הכנסת בשעות 13:30, 18:15, 19:00.
תפילת ערבית וצאת הצום – בשעה 19:58.
5. **מגילת איכה** – בכל מנין ניתן לקרוא מגילת איכה מתוך תנ"ך או חומש **ללא** ברכת 'על מקרא מגילה'.

6. בתפילת ערבית לאחר תפילת עמידה יאמר הש"ץ קדיש שלם (יתקבל'). לאחר קריאת איכה ואמירת הקינות אומרים 'ואתה קדוש' וקדיש ללא 'יתקבל', כמופיע בספרי הקינות (סימן תקנט, ב ובמ"ב ס"ק ד).
7. מסירים את הפרוכת מארון הקודש על פי הפסוק (איכה ב, יז): 'בַּצֵּעַ אֶמְרָתוֹ וּמַעֲמַעֲמִים אֶת הָאוֹרוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת עַל פִּי הַפְּסוֹק (איכה ג, ו): 'בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם' (סימן תקנט ב-ג ובמ"ב ס"ק יד).

הלכות ומנהגי התענית:

8. תשעה באב נאסר בחמישה עינויים: אכילה ושתיה, רחיצה, סיכה, נעילת הסנדל ותשמיש המיטה. מלבד עינויים אלו נהגו עוד איסורים כמבואר להלן.
9. יולדת בתוך שלושים יום ללידה פטורה מהתענית. גם חולה שהרופא מחייב אותו לאכול, או שחש חלישות בגופו יאכל ולא יתענה (סימן תקנד, ו).
10. מעוברות ומניקות פְּרִיאוֹת חייבות בתענית, כמו ביום הכיפורים (סימן תקנד, ה).
11. **איסור רחיצה** כולל כל מגע עם מים (סימן תקנד, ז). מי שהתלכך יכול לשטוף את מקום הלכלוך. לכן לאחר החלפת טיטול לתינוק, חליבה ברפת, יציאה מהשירותים או כל פעולה מלכלכת מותר לרחוץ הידיים או הגוף כפי הצורך (שם, ט). גם אלו המכנינים את הסעודה

לקראת סוף הצום וצריכים לשטוף ירקות וכו' מותרים לעשות זאת. זו אינה רחיצה של תענוג (שם, מ"ב ס"ק יט).

12. **השנה, בגלל מגיפת הקורונה, יש להקפיד על הגיינה ושיטיפת ידיים באופן תדיר. שטיפת ידיים כזו אינה רחיצה של תענוג, והיא מותרת ואף רצויה.**

13. בנטילת ידיים בבוקר אין ליטול את כל היד אלא את האצבעות בלבד (עד מקום החיבור לכף היד). לאחר שמנגבים מעט את הידיים אפשר להעבירם על העיניים ולנקותם (שם, י-יא).

14. **איסור סיכה** כולל מריחת הגוף בשמן או בקרם. מותר למרוח משחות לצורך רפואי. שימוש בדאודורנט מותר ואינו בכלל איסור סיכה, מכיוון שנועד לסלק ריח זיעה ולא לעדן את הגוף. **מריחת אלכוה'ל על הידיים מותרת**, מכיוון שנועדה לחטא את הידיים ולא לעדן את העור.

15. **איסור נעילת הסנדל** כולל נעלי עור בלבד (שם, טז). יש שכתבו להחמיר בכל נעל שנוחה לרגל ואפילו אינה עשויה מעור (שם, שערי תשובה ס"ק ט).

16. לא מברכים באמירת 'שלום' בתשעה באב. גם מאמירת 'בוקר טוב' יש להימנע. נתינת מתנות אסורה גם היא כשאלת שלום (שם סעיף כ ובמ"ב ס"ק מא).

17. לימוד תורה אסור בתשעה באב משום שנאמר 'פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרָיִם מְשֻׁמְחֵי לֵב' (תהלים יט, ט). אבל מותר ללמוד ענייני חורבן ואבלות: מגילת איכה עם פרשנים, מדרש איכה, נבואות החורבן בירמיהו, סוגיות החורבן בבבלי מסכת גיטין (דף נה ע"ב – נח ע"א), פרק שלישי במסכת מועד קטן ('אלו מגלחין') ועוד (סימן תקנד, א-ב).

18. נוהגים שלא להניח טלית ותפילין בתפילת שחרית בתשעה באב אלא בתפילת מנחה. ציצית מתחת לבגדים מניחים כבר בבוקר, ללא ברכה (סימן תקנה, א).

19. נוהגים לשבת על גבי קרקע כאבלים מתחילת התענית עד חצות היום (12:47). סימן תקנט, ג). יש שהקפידו שלא לשבת על הקרקע בלי הפסק בד, כרית או שרפרף (שם, שערי תשובה ס"ק ב).

20. **מה מותר וכדאי לעשות בתשעה באב?** ללמוד ולעיין בדברים המותרים; לקרוא ספרים על תקופת חורבן הבית או השואה; לראות סרטים שעוסקים בנושא; לחשוב יחד או לחוד על דרכים לתיקון החברה, הקהילה, המשפחה ואני בעצמי (אפשר גם לקבל החלטות והנהגות בפורום משפחתי) וכו'. כל הפעולות הללו אינן מסיחות את הדעת מהאבלות אלא עוסקות בה או בתיקון עולם.

סיום התענית ויום י' באב, יום שישי:

21. לאחר תפילת ערבית, בצאת הצום, נהגו לקדש הלבנה (רמ"א סימן תקנא, ח) כדאי וראוי לשטוף ידיים ופנים לפני 'קידוש הלבנה' אותה יש לומר מתוך שמחה ולא בעצב.

22. הצתת האש במקדש היתה ביום ט' באב לפני השקיעה, ועיקר השריפה היה בי' באב, לכן, בשנה רגילה, כל האיסורים שנהגו בתשעת הימים (כיבוס, תספורת, שמיעת מוזיקה, אכילת בשר ושתיית יין) ממשיכים עד י' באב בחצות היום (סימן תקנח, א). השנה, שתשעה באב חל ביום חמישי, אפשר לכבס ולהסתפר לכבוד שבת, מייד בצאת התענית (מ"ב שם ס"ק ג ובשו"ת להורות נתן חלק ב', סי' לח). אכילת בשר ושמיעת מוזיקה מותרים רק מיום שישי בחצות היום.

"תרחם ציון כאשר אמרת, ותכוננה כאשר דברת,

תמהר ישועה ותחיש גאולה, ותשוב לירושלים ברחמים רבים..."

(סיום הקינות לתשעה באב)

עצ אמוס כוכבי ז"ל

כיצד קשרים נקשרים...

את עמוס הכרתי לראשונה לפני שבעים שנה, בהיותו בשבט הרא"ה (כיתה ח') בבני עקיבא סניף חיפה. הייתי אז "קומונר" בתחילת דרכו. זוכר אני אותו כנער צנום וצנוע, סקרן וחקרן, שאינו מתבייש לשאול. ידעתי שהוא גדל בבית סבו, מאז שהתייתם מאימו בגיל ארבע. כמובן שלאחר 70 שנה איני זוכר את שאלותיו, אבל הרושם שעשתה עלי סקרנותו, העיד על בגרות מסוימת. נדמה לי שתכונות אלו אפיינו אותו גם לאורך השנים.

עברו שנים אחדות, ונפגשנו שוב, כאשר הצטרף עמוס לחברת הנוער המיתולוגית בסעד. באותה תקופה ילדי חברת הנוער עבדו בענפי הקיבוץ מספר שעות בכל יום, בנוסף כמובן ללימודים. נראה היה שעמוס פורח מבחינה חברתית. שוב עברו שנים מעטות, והזדמן לי להדריך את חלוצי ההיאחזות כרם אבשלום (שלאחר זמן נקראה כרם שלום). מי היו מתניישי ההיאחזות? גרעין "עלומים" מסניף בני עקיבא בפתח תקוה, גרעין "עדת הצופים" מירושלים ומספר בוגרי חברת הנוער מסעד. שם נפגשו עמוס ודליה תיבדל"א, חניכתי מתקופת הקומונה בפתח תקוה. לאחר השחרור מצה"ל. נישאו דליה ועמוס והקימו את ביתם בסעד.

במשך השנים הבאות הפך הנער הצנוע להיות אומן ואמן. אומנותו כמסגר/פחח/נפח, בוטאה בעבודתו כתחזוקן המטבח וחדר האוכל. אמנותו באה לידי ביטוי כאשר יזם והפיק אירועים מוזיקליים גרנדיוזיים. אף לא משך ידו מניסויים קולינריים: החמצת מלפפונים והמלחת דגים והפיכתם לקרינג ולקרדה..

הארוע המעניין הבא קרה, כאשר אלי, בנם הבכור של הזוג סיים את שרותו הצבאי וחזר לסעד. בהיותי מזכיר פנים, נדרשתי למצוא מקשר לקבוצת בנות שהגיעו למחנה עבודה בקיבוץ. שמתני עיני על אלי, ואחרי לחץ לא מתון הסכים לקבל על עצמו להיות המקשר – הדואג לרווחת קבוצת הבנות. כתוצאה מקשרי המקשר, החליטו הוא ואמיצה לבית פרג'ון ממושב ברכיה – לבוא בברית הנישואין. יודע אני אמנם את המדרש המספר שארבעים יום טרם לידתם של בני זוג – מלמעלה כבר נגזר: "בת פלוני לפלוני", אך בכל זאת החלטתי לזקוף גם קצת לזכותי את הקשר שנקרם. אף זיכוני לברך את הזוג בעת הנישואין – אם משום שהייתי מדריכם של הורי אלי, ואם משום שעזרתי להיכרות בין בני הזוג...

אולי כאן המקום להסביר פשר שמו של אלי. כל אלו הקרויים אלי. שמם המלא הוא אליעזר או אליהו. בניגוד אליהם, אלי הוא שמו המלא. הוריו קראו לו בשם זה, לזכר שני חבריהם מגרעין עלומים – אליהו ואליעזר הי"ד, שנפלו בקרבות מלחמת סיני (מערכת קדש השם הצהלי). אנדרטה קטנטנה מוצבת לזכרם ליד הכניסה למזכירות הקיבוץ. (מוזכר בה גם שמו של יוחנן ז"ל מקבוצת יבנה, שנפצע קשה בעלותו על מוקש בקרבת כרם שלום ונפטר אחר שבועות מספר).

עוד שנים אחדות חלפו, ונקשרנו גם בקשרי משפחה למשפחת כוכבי. זה קרה כאשר בתנו רינה הכירה בקיבוץ ראשית את יובל, אחיה של אמיצה ממשפחת פרג'ון הברוכה – ובעת נישואיהם נעשו קשרינו עם משפחת כוכבי לקשרי משפחה.

יהי זכרו של עמוס ברוך.

דוחינוך מצא הקורונה...

"הכל אני יכול בחופש הגדול" .. (נעמי שמר) האמנם?

שלושה שבועות חלפו מאז התחיל החופש הגדול המשונה ביותר בתולדותינו. סימני שאלה רבים אפפו את התוכניות, ולמעשה לא ידענו לאיזה קונסטלציה להיערך.

האם החופש יתחיל ב-1/7? או ב-14/7? מה יהיו המגבלות? גודל הקבוצות המותר: יתירו טיולים? בריכה?

לאט לאט הבנו שאין מה לדאוג לגבי ההנחיות של משרד הבריאות. ממילא פעמיים בשבוע הן משתנות ☺.

רגע לפני שהחופש התחיל (ב-1/7- אם תהיתם...) קיימנו אספת הורים כללית שנפתחה בהרצאה של משה ביטון ממרכז חוסן בנושא התמודדות עם אתגרי הקורונה. בהמשך הערב הסברנו להורים את האתגרים לצד הקווים המנחים העומדים לנגד עינינו בתכנון החופש כשמילות המפתח הן אחריות לבריאות וגמישות. הסברנו שייתכן ונאלץ לשנות הרגלים, לערוך התאמות לפעילויות מסורתיות אך נעשה כל שביכולתנו על מנת לייצר לילדים שגרה חינוכית רצופה וכיפית.

נכון לעכשיו, בתים כוללים אי-ד' פועלים די כרגיל, על פי כמה דרישות והגבלות (למשל, הצהרות בריאות, ארוחת בוקר מהבית, והכי קשה: משרד החינוך אוסר השנה על פעילות בבריכה- תודה לאיציק על הממטרות!!)

לגבי כיתות ה' ומעלה התקבלה הנחיה לפני כשבוע שאין לקיים פעילויות חינוך בלתי פורמלי. לאחר בחינת הנושא ולמידה מקיבוצים אחרים, ועדת חינוך בגיבוי צוות קורונה קיבלה החלטה לתת מענה קהילתי בקבוצות קטנות, מתוך הבנה שממילא הילדים מתראים זה עם זה, וילדים יש צורך במפגש החברתי ובמסגרת כלשהי בקיץ, יהיה נכון למצוא את האפשרות ללכת "בין הטיפות" ולקיים מפגשים חברתיים מפוקחים ומהנים בהתאם להנחיות.

לאור כל זאת, ודאי כבר ניחשתם, שלצערנו **קייטנת נכדים לא תתקיים השנה**. בע"ה כשיתאפשר נמצא את הדרך להשלים את החסר!

גם קייטנת איל"ן לצערנו הרב לא תתקיים ואנו נערכים לחפש פעילות התנדבותית חלופית לבני הנוער שלנו.

ומה בכל זאת הספקנו לעשות? לא מעט... נשתף אתכם בדגימה מכל קבוצה:

א'ו- פתחנו את החופש עם "אוטו גלידה" שהגיע לרחבת הבתים הכוללים, הכנו תיקי בד יצירתיים, חגגנו במסיבה זוהרת, צפינו בהצגה לקראת י"ז בתמוז, בשבוע "השלמות מהקורונה" חגגנו מחדש את פסח והדלקנו מדורות ל"ג בעומר, ובשבוע הבא מתוכננת המכירות הפומביות שלא התקיימו השנה.

ילדי החטיבה קיימו את מחנון הגנים המסורתי בצורה מוצלחת ביותר ואף הצליחו לקיים פעילות "מאסטר שף" לפי כל כללי הקורונה- ממש מגיע להם תו סגול! התחרו בפעילות הישרדות מאתגרת ונהנו מלייזר טאג. ואולי הכי חשוב, מניין הנוער משגשג, מדי יום ניתן לראות את הילדים נשארים ללימוד עצמי אחרי התפילה ופעמיים בשבוע לימוד "מדרשוקו" עם המדריכים. בנוסף אחת לשבוע יש בריכה לילית ופעמיים בשבוע משחק חופשי באולם הספורט.

התיכונים פתחו את הקיץ בטיול לילי רגלי באזור, מדי ערב שבת מתקיים מניין קרליבך, חבורה רצינית נפגשת ללימוד דו-שבועי עם הרב ארי בנושא "העם והארץ", לבנות התקיימה סדנה לתפירת תיקי שרוך. האתגר הגדול בתיכון הינו מציאת מספיק מקומות עבודה לכל בני הנוער. אריאל סאסי עומד בקשר עם מרכזי הענפים ואנו עסוקים רבות בעידוד ענפים לקלוט את בני הנוער לעבודה.

ומה לפנינו?

אין לדעת כל-כך. אנו נערכים לקיום כל הפעילויות המסורתיות בהתאמה לכללי הקורונה מתוך ידיעה שייתכן וכשיתקרב המועד נאלץ לערוך התאמות נוספות.

כל זה לא היה מתאפשר לולא ההתגייסות של הצוות החינוכי והנכונות למצוא כל דרך אפשרית לקיים שגרת פעילות חינוכית בריאה לילדים. אם זה אומר להעביר כל פעילות פעמיים, לרדוף אחרי ילדים ששימו מסכות, לערוך הרשמה לכל פעילות, להתאים פעילויות שתוכננו ל40 ילדים לקבוצה של 10, לוודא שמילאו הצהרות בריאות, לתאם ולבטל שוב ושוב פאנל לתיכון (תודה לכל מי שהסכים להשתתף- זה עוד יקרה בע"ה!) ועוד ועוד....

מעבר להיערכות להמשך החופש הגדול, אנו נערכים גם לשנת הלימודים הבאה. בע"ה עולה לא' קבוצה גדולה של ילדים והם יפעלו כקבוצה נפרדת. לאור העובדה שיהיו בתשפ"א ארבע קבוצות בא' ו', ביקשנו לממש את התוכנית של שיפוץ מבנה החטיבה בביה"ס הישן לטובת החינוך החברתי על מנת להעביר אליו את כיתות א', ב' ועל הדרך גם את מועדון החטיבה שיהיה מרווח ומואר יותר. לשמחתנו הנהלת האגודה אישרה את התקציב הנדרש והפרויקט יצא לדרך בתקווה שב1/9 הבתים יהיו מאובזרים ומוכנים לקלוט את הילדים.

בימים אלו אנו נערכים גם לבניית צוות ההדרכה וכתובת התוכנית החינוכית והתקציבית לשנה הבאה. בתפילה שהקב"ה יעביר מעלינו את המגפה וייתן לנו בריאות טובה ושגרה ברוכה.

אפרת life

לראות אפרת לקיר

הרכב הזה שחוסם אותי.. כי הוא נזכר לדבר עם מישהו ברחוב.. כזו חוצפה. – והכל נעלם בשניה כשאני רואה שזה אח שלי מדבר עם הבן שלי.

הבניין הזה שנבנה מולי וחוסם לי את הנוף, ולמה צריך לדחוף כאן על כל מטר פנוי בניין נוסף, ולמה לא עוד גינה. אבל בשניה שגיליתי שהולך לגור שם מישהו מהקהילה, הכל נעלם, ורק יש שמחה, איזה נוף יפה יהיה לו. ואיזה כיף שנהיה שכנים.

השוטר הזה שנכנס לחופה שערכתי השבוע בהר אדר, ומה הוא רוצה, לבדוק שאנחנו עשרים? ובשניה הכל נעלם כשהתברר שהוא רק שכן, ובא להגיד מזל טוב.

המעלית שתקועה כבר חמש דקות בקומה מעלית, כי מישהו 'שומר' אותה לעצמו, וזה גם לא מאפשר לך להזמין מעלית אחרת, ואולי תגיד לו איזה מילה או שתיים ברגע שהמעלית תגיע סוף סוף. ואיך הכל נעלם כשהמעלית עוצרת, ובפנים מחכה הסבתא שהולכת לאט, ובאה לשבת אחרי הרבה זמן. ו'מה שלומך סבתא', 'תודה רבה, ברוך תהיה'.

אהבת חינם. כלום לא השתנה, הרכב לא זז, הבניין לא נעקר, המעלית לא הגיעה יותר מהר. פשוט ראיתי שזה אנשים שאני מכיר ואוהב. ובבת אחת הכל נעלם. הקושי, התסכול. הצער. ובמקומם- שמחה, פרגון ואהבה.

זה אהבת חינם. כלום לא השתנה. אבל הכל השתנה.

מאחורי בתים, קירות, מכוניות, ומסכות, נמצאים האחים שלנו.

אם רק נצליח לראות מעבר, הכל יתמוסס באחת. האם נצליח לראות מעבר לקיר?..

הרב א"ל ורד

רב קהילה בפ"ת, מלמד במכון "מאיר"

תאורה לכתיבה של חנוכה

חנוכה במאמרה בשבוע שעבר כותבת על החשש הכלכלי של הפנסיונרים הצעירים בעקבות ההצעה לעדכון במודל אורחות החיים.

תודה לחנוכה שהציפה את הנושא עבור כל הפנסיונרים הצעירים (דור א1) ובכך גם מאפשרת לי כחברה בצוות אורחות חיים לענות באופן מסודר על מספר נקודות:

- **פנסיה:** עד היום נהוגה בסעד פנסיה הפחותה מפנסיה הרשם ומולה שירותים "בעין". (נסיעות בריאות, ניקיונות ועוד) שירותים אלו מיועדים בעיקר לקבוצה הבוגרת יותר. כך שקבוצת הפנסיונרים הצעירים לא מקבלת כיום את פנסיה הרשם, אך גם לא נהנית מהשירותים "בעין". הצעת ההחלטה בחוברת היא לשנות זאת. ובכך תתווסף הכנסה שתאפשר לכסות חלק מההוצאות הנוספות.

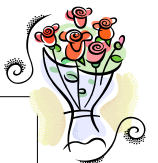
- **קצבת אזרח ותיק:** הצעת ההחלטה בחוברת מציעה להעביר את קצבת האזרח הוותיק במלואה לחברים בדור א1, בניגוד לקצבה המופחתת המועברת היום. הפרש זה הוא מקור למימון של הביטוחים האישיים שיתווספו לעלויות השוטפות. זאת גם הסיבה לסעיף המוצע בחוברת לתוספת סכום לקצבת האזרח הוותיק לחברים שהיו בני 55 ביום השינוי והקצבה שלהם נמוכה.

- **תוספת 75 ₪ לחודש למס הקהילה:** נושא זה עלה בערבי הדיון בו נשמעו קולות להעלאת מס הקהילה ליצירת שותפות של יותר חברים באחזקת השירותים שהקהילה נותנת לחברים. הנושא נידון בכמה גרסאות בצוות אורחות חיים ובסופו של דבר הוכנס לחוברת. לאור הקולות הנשמעים בציבור כנגד תוספת זו, ולאור הסתייגויות שהוגשו לצוות, הצוות והמזכירות יערכו דיון מחודש בנושא.

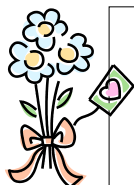
באופן כללי אני חושבת שהמהלך הזה היה צריך לקרות לפני 6 שנים, במצב כזה לרוב החברים בקבוצה הזו היו עדיין הכנסות מעבודה וקיצוץ אז במס איזון היה מאפשר להן לחסוך יותר. אך האם הטעות שבוצעה צריכה למנוע מאיתנו לבצע מהלכים עכשיו?

האם קבוצת החברים בדור א1 שעדיין בגיל העבודה, או שהגיעה לגיל פרישה ועדיין עובדת, ובעוד כמה שנים תפרוש, ונושאת על כתפיה את עיקר מס האיזון (בגלל תמ"ס נמוך) צריכה להיות בת-ערובה של המהלך?

איילת ברנצ

מזל טוב ושפע ברכות אניילי ופנימין סלנט להולדת הנינה - הדס
בת של אחינועם וישי אביטל, נכדת של להר וישעיהו סלנט
איחולים למחנות ולנחת!

לרותי ואורי יצרי ולכל המשפחה מזל טוב להולדת הנין
נכד לאבישי וחני יצרי בן להדר ומאור כהן
איחולים למחנות ולנחת!

ה - קיבוץ או ה - אגודה

הרהורים בעקבות ערבי ההסברה לחוברת 'עדכון אורחות חיים'.

הדרישה והצורך לבצע שינויים ועדכונים באורחות חיינו, עשר שנים לאחר תהליך השינוי היא הכרחית. מטבע הדברים, שינויים גורמים לתחושות לא נוחות בשלב הביצוע.

בקהילה רב דורית השינויים הם קשים יותר שכן קשה לספק את כל שכבות הגיל, לכן נדרשת סבלנות, סובלנות וויתורים הדדיים. אך מרגע שהשינויים מתקבלים בצורה דמוקרטית, חשוב לשים את המשקעים בצד ולצעוד בשביל החדש בצורה מפקחת.

אנחנו עדין ה-קיבוץ ותפקיד ה-קיבוץ לדאוג לכלל השימושים המופיעים בחוברת.

ההסתכלות שלי היא בראש ובראשונה על השימושים המופיעים בתקציב שמוגש לנו. יש בתקציב השתתפות במערכת החינוך לצד השתתפות בבית הסיעודי. יש השתתפות בהוצאות הנוי לצד קרן תשתיות לשירותי מים וביוב לטובת הבתים החדשים ולטובת הבתים הישנים. יש בתקציב השתתפות במערכת הבריאות שנותנת שירותים לכל שכבות האוכלוסייה.

אפשר וחשוב, להתווכח ולהציע קיצוצים במערכת השימושים ברגישות ומבלי לפגוע ברובד זה או אחר של האוכלוסייה. אבל מרגע שרמת השימושים נקבעה, מרגע זה יש לראות איזה מקורות יש לנו לצורך מימוש שימושים אלו.

בקהילה שלנו חיים חברות וחברים רבים שהשקיעו את מיטב שנותיהם במקום הזה ולא צברו לעצמם שום נכסים זולת זכות הוותק והזכות לחיים בכבוד. יש בקהילה שלנו חברות וחברים שהיכולת לצבירת נכסים היא מרגע הגעתם לקיבוץ (נכון בהתחלה זה קשה בגלל ההוצאות על גידול ילדים, אבל הילדים גדלים ומטבע הדברים גם השכר הולך וגדל).

גם רמת הפנסיה שנצברה איננה מקבילה לרמת השכר, אלא לתקנות הרשם. אני יכול להעיד שבבדיקות שעשיתי עם מרבית הנקלטים, רמת הפנסיה שלהם, תהיה גדולה בהרבה מרמת הפנסיה אותה מכתוב הרשם.

האמירה "הכריחו אותנו לקנות בית ולכן מוטלת עלינו משכנתא גבוהה ל 20 שנה הקרובות" - אני רואה בדרישה זו ברכה ולא מצוקה. נניח שלא היינו מכריחים את הנקלטים לקנות בית, שכ"ד יש לשלם. אז מה עדיף לשלם סכומים דומים במשך 20 שנה ובסוף התהליך להישאר עם נכס בית או לשלם 20 שנה ולהישאר ללא נכס? לי התשובה ברורה!

בתקציב הקהילה יש מקור של 3.7 מיליון ₪ שמגיע מהעסק, מקור זה הוא סוג של דיבידנד. (בנוסף ישנם סכומים נוספים ושוניים המועברים מרווחי המשק). האם מוצדק שדיבידנד זה יחולק שווה בשווה בין חברה/ה שיש ל/ה 40 שנות ותק לבין חברה/ה שיש ל/ה 5 שנות ותק? לי התשובה ברורה!

מס האיזון אף הוא מהווה מקור, כ 2.6 מיליון ₪ בתקציב 2019. יש הסכמה גורפת שלא יכולים להיות הבדלים באחוזי המס השוליים בין שכבות שונות של האוכלוסייה.

מס האיזון תפקידו, בין השאר, בנוסף לערבות ההדדית, להקטין את הפערים בין חלקי הציבור, ולכן ברור שבעלי ההכנסה הגבוהה נוטלים חלק משמעותי במס זה, וצריך למצוא דרך להקטין פער זה.

בתקציב הקהילה ישנו מס נוסף בשם "אגרת שרותי קהילה". זהו מס המוטל שווה בשווה על כל חבר וחברה לא משנה מה גילם ומה גובה הכנסתם.

בחוברת המוגשת מוצעת ההצעה הבאה :

1. השוואה של רמת המס השולי לכל סוגי האוכלוסייה.
2. קביעת רף עליון למס איזון 2,750 ₪ שירד במשך 3 שנים עד לרף של 800 ₪.
3. העלאת אגרת שרותי הקהילה ב 75 ₪ לחבר/ה לחודש, החל מהשנה השנייה.

אני מבקש להסתייג מסעיף 2 ו 3 בהצעה זו. וזו ההצעה שלי :

לסעיף 3 : אגרת שרותי הקהילה לא תעלה. אלא תיבדק אפילו האפשרות להורדת מס זה בכפוף לצמצום בשרותי הקהילה.

לסעיף 2 על מנת לכסות את הגרעון שיווצר מאי העלאת אגרת שרותי הקהילה, יועלה הרף העליון לרמה שתכסה את הגרעון שנוצר מביטול סעיף 3.

מדרגות המס יישארו כמו שהן מוצעות בחוברת, והרף העליון יישאר קבוע עד 2024 כפי שנקבע בשנת 2021.

הצעה זו תיטיב עם כלל הציבור, גם עם משפחות מדור ב' שאינן מגיעות למס איזון, גם עם הפנסיונרים, וגם עם משפחות שמגיעות למס איזון מדור ב' ומדור א1. להם ההקלה תהיה גם במס האיזון וגם באגרת שירותי הקהילה כמו לכלל הציבור.

הצעה זו הוגשה כהסתייגות למזכירות (עם עוד מספר הסתייגויות שלי) ותובא לדין ולהצבעה לפני הציבור.

אבי האפרון

תרומת דם

ביום ראשון הקרוב – ה' באב, 26.7 בשעה 16:30

תתקיים התרמת דם במועדון לחבר.

חשוב לתרום דם דווקא בקיבוץ- הגעת ניידת ההתרמה מותנית במספר מינימאלי של תורמים.

לא לשכוח תעודה מזהה ומסיכה.

צוות המרפאה

לשנה וראובן אפרון ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנין, נכד ליובל ודבורה בן אנתן ואור אפרון

איחולים למחות ולנחת!

לאיריס ונבואון כלפה מזל טוב להולדת הנכד

בן אצטרת ואלחנן חוברה

איחולים למחות ולאור-קהילת סעד

מ3מ3 פצריט - האולנס?

אני יודע מה זה קיבוץ. כל חיי גדלתי בקבוצת יבנה. לפני 5 שנים עברנו לסעד בחיפוש אחר מקום שיתאים יותר לתפישת עולמנו. היה נראה לנו שבסעד נמצא איזון נכון יותר בין שמירה על פרטיות, לבין דאגה לכלל.

זה אכן כך באופן יחסי. בקיבוץ שגדלתי בו, הוותיקים חיים בידיעה שדואגים להם. זה כמובן נכון, בגלל סיבה אחת. יש להם משק איתן שהקימו, וזה המקור שדואג לרווחתם.

לצערי בסעד הדברים נראים אחרת. המשק אולי היה איתן בעבר, אך כעת אינו מסוגל לתמוך בקהילה כמו שהיינו רוצים. יכול להיות שבעבר כאשר היו רזרבות, כדאי היה לשמור יותר ליום סגריר, אך הדבר לא נעשה וכעת אין מספיק.

אני מניח שאם החמש שנים האחרונות היו נראות אחרת ברמה הכלכלית, לא היינו מנהלים את הדיונים הללו בצורה הזו. אולי אפילו היינו מתדיינים על פירות נכסים (שיש כמה שעוד חולמים שזה יקרה). אך זה לא המצב, אפילו לא קרוב.

תקציב הקהילה מחולק כך שישרת את הקהילה באופן כללי, אך חלק ניכר ממנו מופנה לשרת את האוכלוסייה הוותיקה בקיבוץ. הדבר נכון בעיניי ותואם את הערכים שאנחנו מאמינים בהם. אבל, וזה אבל גדול, כאשר המקור חסר אין ברירה אלא לבחון היטב את השימושים ולחתוך גם כשכואב.

אני עובד קשה לפרנסתי, ורוצה לדאוג למשפחתי כמו כולם. החיים זה דבר יקר ולכן אני ומשפחתי מנסים לחיות את היום יום בשיקול דעת ולשמור תמיד ליום סגריר. כשאני משלם מס איזון, זה מכביד עליי מאד בהוצאות המשפחתיות. כל הזמן אני מנסה להבין מדוע הרכיב הזה כל כך גדול. מדוע אנשים שעבדו קשה כדי להגדיל את הכנסתם, צריכים להיענש על כך. זה ממש נוגד את עיקרון עידוד ההתפרנסות.

לשלם 2000 ₪ מס איזון? 5000 ₪? אפילו 8000 ₪?

קשה לי להיות במקום שמאפשר כניסה כזו ברוטלית לכיס הפרטי של אנשים שעבדו עבור פרנסתם. מס האיזון אינו מאזן דבר. את צמצום הפערים, המדינה שלנו עושה מספיק ע"י ביטוח לאומי מסי בריאות ומס הכנסה. אני לא חושב שיש לנו זכות לנסות לאזן בינינו בצורה הזו. למיטב ידיעתי אין כאן אוליגרך עם יאכטה בכניסה לבית, ואין כאן רעבים לפת לחם, אז מה יש כאן לצמצם.

אני מבין את הקושי שהשינוי במודל מעורר. כאשר שירות אחות כוננית, מרפאת שיניים או נסיעות בריאות מצטמצמים, זה לא פשוט. אם יש שירותים שהם חשובים מאד לפלח מסויים, אפשר לנסות למצוא מקורות אחרים לכך (ויש כל מיני רעיונות שכבר ידועים), אבל לא מהכיס הפרטי של האנשים שעובדים קשה. אני יכול להבין מיסי איזון שמסתכמים ב-3 ספרות, אבל לא יותר מזה. זה פשוט טירוף. זה לא הוגן.

צוות אורחות חיים עבד ללא סוף. הוגשה טיוטה ראשונה, עלו הערות והיו דיונים. עכשיו מונחת לפנינו טיוטה שנייה, לדעתי זאת עבודה טובה מאד. לעולם לא נגיע להסכמה מלאה, לכן החוברת הזאת מציגה איזון נכון והגיוני לקהילה שלנו.

הדיונים האלו יכולים להימשך עד אין קץ וחבל. אני חושב שכדאי להמעט בהסתייגויות, ולתת לעניין הזה להתקדם אחרת לא נצא מזה וכולנו נמשיך להיות ממורמרים.

הלוואי ונדע ימים יפים יותר בצד המשקי, אך יותר חשוב זה החוזק הקהילתי.

אזרחי מן אהרון

שיריט וסיפוריט בבית שקמה / מאת: מרגלית שריד

אחת לשבוע אנו נפגשים לשירה בצוותא בבית שקמה. והנה מתברר לא פעם שבעקבות מילים של שיר מסוים, עולים זיכרונות מימים רחוקים. כאשר שרנו את השיר:

היו לילות, אני אותם זוכרת,
אני אותם עד סוף ימי אשא,

.....

את תרקמי בערב לי כותונת,
אני אנהג ביום את עגלתך.

.....

אני לו כותונת הייתי רוקמת,
כותונת של תכלת עם פרח זהב.

נזכרה מיכל אפלבוים וסיפרה: הדבר היה ככה. הייתי תלמידה בבי"ס חקלאי "עינות". באותה התקופה הפלמ"חניקים הסתובבו אצלנו, אך המנהלת עדה פישמן-אחותו של הרב, לא הסכימה וגרשה את הבחורים, עד שבאה מחלקת ה'פלמ"ח הדתי' שעליהם היא סמכה.

מנחם (בעלי לעתיד..) היה בא הרבה מאד לחדרנו, בו היינו 4 בנות – דבוקה. היינו חברות טובות מאד, החלפנו ביננו בגדים ונראינו כמעט אותו הדבר. לא ידענו אל מי מכולנו מנחם מגיע. לאט לאט זה התברר.. בצהריים, מנחם קצר איתי תלתן והיה שר "את תרקמי בלילה לי כותונת אני אנהג ביום את עגלתך" וכך היינו נוסעים בעגלה, ישבנו למעלה מעל התלתן.

אני בשקט התחלתי לרקום לו חולצה רוסית עם פתח בצד הצוואר. והנה הוא מספר לי 'אני יוצא עם חמישה חברה לטיול רגלי למקום מיוחד', ולא גילה לאן. הם לקחו את התרמילים עם הרצועות הצרות של אז ומילאו אוכל ומים. במשך כל הטיול היו סוחבים הכל על הגב.. הם יצאו להמון טיולים ברגל. הדבר היה שבוע לפני ראש השנה. הם לא חזרו לראש השנה, גם לא ליום כיפור ואני דאגתי מאד.. הגיע חג סוכות ואין שום סימן ממנו. והנה מגיע מכתב במעטפה ורודה. חשבתי מה זה? מי שולח לי מכתב כזה? זה היה מכתב מחבר כפר גילעדי שסיפר שהוא ראה את חמשת הבחורים שיצאו ללבנון. הם נתפסו בגבול כי חשבו שהם מבריחים ולקחו אותם לכלא, ובינתיים הוא שומר אתם על קשר אך לא ידוע מתי ישוחררו.

שמחתי לשמוע ממנחם אבל עברו כל החגים והוא לא שב ופתאום ערב אחד הוא מופיע. מובן שגמרתי עד אז לרקום את החולצה הרוסית. הוא הופתע ושמח לקבל את המתנה המיוחדת וההמשך ידוע..".

לקרן ושׂיקו רוצי מלף טוב להולדת הבן
לדליה ואבנר לחנה קיני ולכל המשפחה
איחולים למחות ולנחת!

לדבורה וחיים הרצל ולכל המשפחה מלף טוב להולדת הנינה
נכדה לחי ולידי הרצל, בת לשירה ובן
איחולים למחות ולנחת!